

Skatteministeriet

13. januar 2021
J.nr. 2021 - 430

Til Folketinget – Europaudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 54 af 18. december 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Søndergaard (EL).

Morten Bødskov

/ Nina Legaard Kristensen

Spørgsmål

Kan ministeren bekræfte, at EU-Kommissionen i april 2020, jf. afgørelsen C (2020) 2822, godkendte en statsstøtteordning, hvormed Polen udelukkede virksomheder med reelle ejere, jf. definitionen i EU's anti-hvidvaskdirektiv, i et land på EU's skattelyliste fra at kunne modtage statslige hjælpepakker? I forlængelse heraf bedes ministeren redegøre for, hvorfor regeringen ikke har gjort brug af samme ordning i forbindelse med de danske corona-hjælpepakker.

Svar

Det kan bekræftes, at Europa-Kommissionen ved afgørelse C (2020) 2822 af den 27. april 2020 godkendte en polsk statsstøtteordning, hvorefter virksomheder med reelle ejere i et land på EU's liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner (EU's sortliste over skattely) ikke kan modtage støtte efter statslige COVID-19-hjælpepakker.

Som den polske ordning er refereret i den nævnte afgørelse, stilles der som betingelse for udbetaling af kompensation efter de polske regler krav om, at støttemodtageren skal være skattemæssigt hjemmehørende i EU/EØS, ligesom de(n) reelle ejer(e) ikke må være hjemmehørende i et land på EU's sortliste over skattely, medmindre de(n) pågældende erklærer at ville flytte til EU/EØS inden for 9 måneder. Begrebet ”reel ejer” defineres ifølge afgørelsen efter den polske hvidvasklovgivning, som på baggrund af offentligt tilgængelige oplysninger overordnet forstås som den eller de *fysiske* personer, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en virksomhed. Definitionen af begrebet synes at være i overensstemmelse med definitionen af ”reel ejer” efter EU's 4. hvidvaskdirektiv 2015/849 (hvidvaskdirektivet), artikel 3, nr. 6.

I Danmark har der ved implementeringen af de politiske aftaler om kompensation efter de danske COVID-19-hjælpepakker – herunder betingelsen om, at virksomheder med base i skattely i henhold til EU's retningslinjer ikke skal kunne modtage kompensation – ikke blot været lagt vægt på, hvem de bagvedliggende *fysiske* ejere er, men derimod generelt på, hvem de bagvedliggende ejere er. Det vurderes i praksis at være langt mere relevant, at det er selskaber og ikke fysiske personer, der har base i skattely.

Det er de danske myndigheder, der har ansvaret for, at reglerne om kompensation efter hjælpepakkerne overholder EU-rettens regler om fri bevægelighed, og at der administreres i overensstemmelse hermed. Som der er blevet redegjort for bl.a. under tidligere samråd i Skatteudvalget om støtte til virksomheder med forbindelser til skattely afholdt den 8. juni 2020 (samrådsspørgsmål U, V og X) og den 26. august 2020 (samrådsspørgsmål Y og Z), er det Skatteministeriets og Justitsministeriets fælles fortolkning af EU-retten, at det vil være i strid med etableringsfriheden, herunder kravet om ligebehandling, at afskære et dansk selskab, hvis direkte ejer er et selskab hjemmehørende i EU, fra kompensation efter hjælpepakkerne alene med henvisning til, at den ultimative ejer af det danske selskab er en fysisk eller juridisk person, der er skattemæssigt hjemmehørende i et land på EU's sortliste. Der kan om denne EU-retlige fortolkning også henvises til SAU alm. del – svar spm. 470 (2019-20).

Som det senest er beskrevet i EEU alm. del – svar på spm. 50 (2020-21) er de danske myndigheder fortsat i dialog med Europa-Kommissionen om fortolkningen af Kommissionens henstilling af 14. juli 2020 om afskæring af støtte til virksomheder med forbindelse til lande på EU's sortliste.